

Čo je GRI?

Global Reporting Initiative (GRI) je nezávislá medzinárodná inštitúcia, ktorá vznikla v Amsterdame v roku 1997 ako spoločná iniciatíva americkej mimovládnej organizácie Coalition for Environmentally Responsible Economies (CERES) a United Nations Environment Programme. Hlavným cieľom práce inštitúcie je zvýšenie kvality, spoľahlivosti a využiteľnosti výročných správ o spoločensky zodpovednom podnikaní, pričom výročnú správu definuje ako verejne publikovaný dokument prístupný všetkým partnerom firmy, poskytujúci detailný prehľad o pozícii firmy a jej aktivitách v širších ekonomických, environmentálnych a sociálnych súvislostiach.

G3 – najprepracovanejšie štandardy

GRI uskutočnila počas roku 2005 sériu pracovných stretnutí, ktorých cieľom bolo optimalizovať smernice z roku 2002. Vznikla tak už tretia generácia smerníc reportovania s prívlastkom G3. Smernice G3 sú v súčasnosti najprepracovanejšími štandardmi reportovania o spoločenskej zodpovednosti firiem a používa ich viac ako 860 spoločností na celom svete. Začiatkom roku 2006 GRI sprístupnila návrhy nových smerníc G3 spolu so zoznamom indikátorov výkonnosti verejnosti na diskusiu. Potom prebiehalo zapracovanie zozbieraných komentárov. Nové smernice vytvárajú predpoklad na to, aby sa do reportovania o spoločenskej zodpovednosti zapojilo viac subjektov. Sú totiž jednoduchšie, lepšie prepojené s internými manažérskymi procesmi, prehľadnejšie a budú kompatibilné s inými existujúcimi štandardmi a procesmi. S finálnou podobou smerníc G3 sa zúčastníci oboznámili na úspešnej medzinárodnej konferencii v Amsterdame 4. – 6. októbra 2006.

Princípy prípravy výročnej správy

G3 definujú desať základných princípov, ktoré pomáhajú firme robiť rozhodnutia pri definovaní obsahu, rozsahu a kvality správy. **Štyri** sú o tom, ku ktorým otázkam a problémom sa v správe vyjadrovať, zvyšných **šesť** pomáha dosahovať a zvyšovať kvalitu správy.

1 princíp relevantnosti informácií

Princíp relevantnosti informácií sa vzťahuje na dôležitosť, ktorá je priradená určitému aspektu, indikátoru alebo informácii a je líniou, pri prekročení ktorej je informácia dostatočne dôležitá na to, aby bola zaradená do správy.

2 princíp spolupráce so zainteresovanými subjektmi

Reportujúca organizácia by sa mala systematicky snažiť, aby boli všetci stakeholderi aktívne zapojení do zvyšovania kvality a zamerania správy.

3 princíp kontextu trvalo udržateľného rozvoja

Organizácia podávajúca správu by mala reportovať o svojich aktivitách v kontexte sociálnych, ekologických a iných skutočností a v kontexte vplyvu svojich aktivít na okolie.

4 princíp úplnosti informácií

V správe by sa mali objaviť všetky informácie, ktoré sú potrebné na zhodnotenie ekonomickej, environmentálnej a spoločenskej výkonnosti firmy v danom časovom období, vo vymedzených hraniciach a rozsahu.

5 princíp vyváženosti

Správa by sa mala vyhnúť nevyváženosti výberu a prezentácie informácií a mala by sa snažiť poskytnúť vyvážený prehľad o výkonnosti firmy, ktorá správu podáva.

6 princíp porovnateľnosti

Údaje zverejnené v správe by mali byť porovnateľné s údajmi za predchádzajúce obdobie, ako aj s údajmi, ktoré zverejňujú iné organizácie.

7 princíp presnosti

Firma by sa mala snažiť podávať presné informácie s malou mierou chýb tak, aby boli spoľahlivé a mohli byť použité pri rozhodovaní.

8 princíp pravidelnosti

Správa by mala byť vydávaná pravidelne za určité časové obdobie, zväčša za jeden rok. Odporúča sa správu zverejniť spolu s finančnou správou.

9 princíp zrozumiteľnosti

Správa by mala byť napísaná jasne a zrozumiteľne tak, aby jej porozumeli cieľové skupiny, ktorým je určená. Odporúča sa prispôbiť jazyk čo najširšiemu počtu čitateľov, avšak údaje by nemali byť za týmto účelom skreslené.

10 princíp spoľahlivosti

V správe by mali byť čo najspoľahlivejšie údaje. Indikátory môžu mať kvalitatívnu a kvantitatívnu podobu. Malo by platiť pravidlo, že najdôležitejšie indikátory by mali mať aj najvyššiu spoľahlivosť.

Rozsah

Firmy reportujúce podľa GRI sa zvyčajne riadia pravidlom, že do správy treba zhrnúť výkonnosť všetkých subjektov, ktoré firma kontroluje alebo má na ich pôsobenie rozhodujúci vplyv.

Indikátory výkonnosti

Spolu 79 indikátorov je rozdelených v troch rovinách do šiestich kategórií. Každý je označený ako základný alebo doplňujúci indikátor. Každý indikátor má zároveň svoj protokol, ktorý obsahuje jeho podrobnú definíciu, metodológiu postupu pri vyplňaní, referencie i zdôvodnenie relevantnosti jeho zahrnutia do úplnej správy.

Ekonomická rovina – výkonnosť

Ekonomické vplyvy 7 základných (9 všetkých)

Sociálna rovina – výkonnosť

Pracovné predpisy a právo na dôstojnú prácu 9 základných (14 všetkých)

Ľudské práva 6 základných (9 všetkých)

Spoločnosť 6 základných (8 všetkých)

Zodpovednosť produktov 4 základných (9 všetkých)

Environmentálna rovina – výkonnosť

Životné prostredie 15 základných (30 všetkých)

Príklady indikátorov:

Ekonomická rovina – Ekonomické vplyvy

EC1 (základný): Priama vytvorená a distribuovaná ekonomická hodnota vrátane príjmov, prevádzkových nákladov, darov a iných investícií do komunity, nerozdeleného zisku a platieb poskytovateľom kapitálu a vláde.

Sociálna rovina – Pracovné predpisy a právo na dôstojnú prácu

LA7 (základný): Počet úrazov, chorôb z povolania, vynechaných pracovných dní a celkový počet úmrtí následkom pracovného úrazu za región.

Sociálna rovina – Zodpovednosť produktov

PR5 (doplňujúci): Kroky spoločnosti zamerané na spokojnosť zákazníkov vrátane výsledkov prieskumov, ktoré merajú zákaznícku spokojnosť.

Environmentálna rovina – Životné prostredie

EN11 (základný): Celkový súpis veľkosti a umiestnenia vlastnenej, prenajatej a spravovanej pôdy, alebo či sa nachádza pri oblastiach s vysokou biodiverzitou mimo chránených území.

Každá firma si pri používaní GRI môže zvoliť, ktoré indikátory chce použiť pri svojich meraniach a písaní správy. Touto voľbou sa rozhoduje pre niektorú z aplikačných úrovní. Napríklad, na úrovni C si stačí vybrať 10 indikátorov tak, aby z každej roviny bol prítomný jeden, na úrovni B 20 indikátorov tak, aby z každej zo šiestich kategórií bol prítomný jeden a na úrovni A treba merať a do správy zahrnúť všetky základné indikátory. Aplikačných úrovní je viac, existujú aj ďalšie podmienky a aj medzistupne (C+, B+ a A+). Je dôležité zdôrazniť, že aplikačná úroveň vyjadruje rozsah reportovania a nie kvalitu výsledku.

Ďalšie zaujímavé informácie o G3 si záujemcovia nájdu na www.globalreporting.org.